

Aars Forhandlinger ikke kunnet naa til Enighed om de kommunale Skatteforhold, hvorledes kan man da tro, at man med et Pennestrøg lejlighedsvis i en anden Lov skulde kunne bringe denne hidtil uopnaaede Enighed til Veje? Jeg tror ikke derpaa, jeg tror, at det vil blive en Pind til Lovforslagets Ligkiste, for saa vidt der skal holdes fast derpaa, navnlig for saa vidt der skal holdes fast derpaa i den Udstrækning, som Landstingets Ændringer anvise. Det gaar jo med disse Punkter, som det gaar med saa mange andre af Ændringerne, at der er Ting iblandt dem, som man, naar man endelig gaar ind paa at forhandle om kommunale Skatteregler, ikke kan have saa overordentlig meget imod, medens der er andre Punkter, hvor det stiller sig helt anderledes. Der er nu f. Eks. Reglerne i § 4 og § 5. Disse Regler kunde man vel ikke, naar de forelaa til Behandling i et Lovforslag om ny kommunale Skatteregler, indvende saa overordentlig meget imod, for saa vidt store Købstadkommuner angaar. Reglerne i § 6 og § 7 kunde man vel ogsaa nok under saadanne Forhold blive enig om. Der er jo det ved Forslaget om en Forandring af de københavnske kommunale Skatteregler med Hensyn til Skatteansættelser, Listernes Kundgørelse o. l., at Forholdet virkelig er det, at man her i Tinget fra første Færd, hvilket ogsaa er kommet frem under Forhandlingen, har været paa det rene med, at samtidig med at Indkomstskatteloven traadte i Kraft, maatte der finde en Forandring Sted i den københavnske Indkomstskattelov. Om det nu er rigtigt at overlade uden videre til Indenrigsministeren at stadfæste en saadan Forandring ved en kommunal Vedtægt, kan jo være et Spørgsmaal, men det var vel den Slags Ting, som man, naar man først er inde paa en Forhandling af de kommunale Skatteregler, vel ogsaa nok kunde komme til Rette om. Derimod tror jeg, at § 8 er en af den Slags Bestemmelser, som man ikke lettelig vil naa til Enighed om. Det er jo et gammelt omstridt Spørgsmaal, dette om de faste Regler og Skattevedtægter ved Ansættelsen af Skat paa Formue og Lejlighed. Det bliver hævdet fra mange Sider og vistnok ikke uden Grund, at faste Skatteregler og Skattevedtægter ere uforenelige med selve Formue- og Lejlighedsskattens Natur og Væsen, at selve Formue- og Lejlighedsskatten for at virke tilfredsstillende kræver et frit Skøn — naturligvis et Skøn under Ansvar og paa Samvittighed — af de lignende Myndigheder og af Overligningsmyndigheden,

og at dette at opstille faste og ufravigelige Skatteregler, faste Skattevedtægter, vil gøre Formue- og Lejlighedsskatten til noget helt andet end det, som den nu er. Og det tror jeg, jeg tør sige uden Frygt for Modsigelse, at Formue- og Lejlighedsskatten er en Skat, som man de allerfleste Steder i Landet, navnlig i Landkommunerne, sætter overordentlig megen Pris paa og regner for at være netop den allerbedste Skattnorm, netop den Skattemaade, hvorved det er muligt uden at begaa Uretfærdighed at sætte Skatteyderne i Skat saa nogenlunde efter deres Skatteevne. Jeg tror, det vil falde meget haardt at faa Forandringer heri. Der er en anden Grund, hvorfor det vil være meget vanskeligt at faa, i alt Fald i deres Helhed, disse kommunale Skatteregler indførte paa denne Lov. Hvad vil Følgen deraf blive? Følgen deraf vil ganske simpelt blive, at dermed ere alle Forsøg paa at naa til Forandring i de kommunale Skatteregler skrinlagte for bestandig, og dermed er ogsaa skrinlagt Forsøget paa at skaffe en Adgang for de kommunale Myndigheder til at faa personlig Kommuneskat af de Folk, der drive Næring i Kommunen eller eje Ejendomme i Kommunen, men ikke bo der. Det er jo et Spørgsmaal, som har rørt op i Sindene, navnlig omkring paa Landet, hvor slige Forhold meget hyppig findes, i en lang Række af Aar, og som der atter og atter har været gjort Forsøg paa at ordne. Man kan sige sig selv, at ere først disse Bestemmelser komne ind i denne Lov, vil Forhandlingen, i alt Fald en Forhandling, der kan resultere i en Lovgivning paa dette Omraade, være skrinlagt for overordentlig lange Tider.

Dernæst findes der i denne Lov, ganske vist ikke synlig, men det findes dog, et Forslag om at koble Loven sammen ikke blot med Formueskatloven, som den jo fornuftigvis var bunden sammen med i Forvejen, men ogsaa med to andre Love, nemlig med Loven om Toldafgifter og om en forhøjet Brændevinsskat. Det findes ikke synligt i denne Lov, men Forslaget er der. Lovforslaget begynder nemlig med Bestemmelsen om, at fra den Tid, en Lov om Indkomstskat træder i Kraft, overføres o. s. v. Naar man ser dette og saa ser, at i Lovforslaget om Indkomstskatten, som det foreligger fra det andet Ting, findes en Paragraf om, at denne Lov træder i Kraft samtidig med Toldloven og Brændevinsskatloven, er dermed Sammenkoblingen fuldt i Orden. Jeg tror, at det er et Punkt, som, hvis det